

การประเมินความเสี่ยง การรับสัมผัสตะกั่ว และแคดเมียม ในฝุ่นที่เกิดจากการถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์

The exposure assessment of lead and cadmium dust in electronic waste separation in dustrial

ผู้วิจัย 1) นางสาว ปารวี เปรมสุขดี รหัส 5711056605047

2) นางสาวจิตราพร วัลเปรียงเถาว์ รหัส 5711056605048

นาย พีทริยะ ทัดสวน รหัส 5711056605052

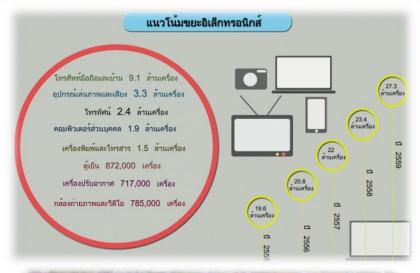
อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ผศ.ดร. ณัฐบดี วิริยาวัฒน์

ที่มาและความสำคัญ

ปัญหา!! ขยะอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มขึ้นทุกปี

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปริมาณความเข้มข้นของโลหะหนักประเภทตะกั่วและแคดเมียม ในฝุ่นบรรยากาศการทำงานของผู้ประกอบอาชีพถอดแยกชิ้นส่วนขยะ อิเล็กทรอนิกส์

เพื่อประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพจากการรับสัมผัสตะกั่วและแคดเมียม ในฝุ่นที่เกิดจากทำงานของผู้ประกอบอาชีพถอดแยกชิ้นส่วนขยะ อิเล็กทรอนิกส์

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ศึกษาการรับสัมผัส ตะกั่วและ แคดเมียมในฝุ่นบรรยากาศตลอด ระยะเวลาการทำงาน

วิเคราะห์โลหะหนักโดยใช้ เครื่อง AAs

ประเมินการรับสัมผัสตะกั่วและแคดเมียม โดยใช้สูตร U.S.EPA ในการประเมินความเสี่ยง

เก็บข้อมูลด้านสุขภาพ จากแบบสอบถาม

สมมติฐานงานวิจัย

พนักงานถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์มีความเสี่ยงต่อการ ได้รับสัมผัสโลหะหนักประเภทตะกั่วและแคดเมียมในฝุ่น บรรยากาศในการทำงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบค่าความเข้มข้นของสารตะกั่วและแคดเมียมที่ผู้ประกอบอาชีพ ถอดแยกสิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์

ทราบระดับความเสี่ยงในการสัมผัสของสารตะกั่วและแคดเมียมที่มี ผลต่อสุขภาพ

ทราบถึงระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ประกอบ อาชีพถอดแยกสิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์

แนวคิด และทฤษฎี

ขยะ อิเล็กทรอนิก ส์?

เป็นของเสียที่
ประกอบด้วย
เครื่องใช้ไฟฟ้า
หรืออุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์ที่
เสียหรือไม่มีคน
ต้องการแล้ว

อันตรายจาก ขยะ อิเล็กทรอนิกส์

ขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็นมหันตภัย ร้ายแรงที่มีต่อสุขภาพและ สิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นจากวงจร การเกิดขยะอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การใช้สารพิษที่เป็นอันตราย อย่างเช่น ตะกั่ว และสารทนไฟ ในกระบวนการผลิต ที่สามารถ ก่อให้เกิดการปนเปื้อนสารพิษใน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของ คนงาน อีกทั้งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น ในระหว่างขั้นตอนการรีไซเคิล และการกำจัดอีกด้วย

แนวคิด และทฤษฏิ

สารตะกั่ว?

ตะกั่วมีคุณสมบัติในการนำ ไฟฟ้าได้ดีจึงนิยมนำมาใช้มาก ในอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมทำสี และ อุตสาหกรรมแบตเตอร์รี่

พบมากในขยะอิเล็กทรอนิกส์ ประเภทแบตเตอรี่ จอCRT จอ LCDแผ่นวงจร โลหะบัดกรี ฮาร์ดดิสก์ สาร แคดเมียม?

> ใช้สำหรับผลิตถ่านไฟฟ้า ส่วน ใหญ่ใช้สำหรับทำสีผง สาร เคลือบ และโลหะชุบ และเป็น สารทำให้พลาสติกมีความ เสถียร

พบในแผ่นวงจรพิมพ์ ตัว ต้านทาน และหลอดภาพรังสี แคโทด

กรอบความคิด

ตัวแปรต้น

- สถานที่ในการเก็บตัวอย่าง
- ลักษณะงานที่ทำ
- ปัจจัยส่วนบุคคล
- การสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความ
 ปลอดภัยส่วนบุคคล(แบบสังเกต)

ตัวแปรตาม

- ความเข็มข้นของ ตะกั่วและแคดเมียมใน ฝุ่นจากการถอดแยกชิ้นส่วนขยะ อิเล็กทรอนิกส์
- ความเสี่ยงจากการรับสัมผัสสารตะกั่ว และแคดเมียมในฝุ่นจากการถอดแยก ชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์

ตัวแปรควบคุม

- ระยะเวลาในการเก็บตัวอย่าง
- วิธีการเก็บตัวอย่าง
- ผู้ประกอบอาชีพถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสบการณ์
 การทำงานมากกว่า 1 ปี

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการเก็บตัวอย่างตะกั่วและแคดเมียมในฝุ่นบรรยากาศการทำงาน ของพนักงานถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์

Calibrate เครื่องเพื่อปรับอัตรา การไหลไม่เกิน1-3ลิตร/นาที ใน 8 ชั่วโมงการทำงาน

ติดตั้งเครื่อง Personal sampling pump ติดตัวบุคคล ที่ระดับการหายใจ

นำไปวิเคราะห์ผลด้วยเครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer ; AAS

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

ออกแบบแบบสอบถามและประเมินค่า ความเที่ยงตรงของเนื้อหา

ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้วย โปรแกรมSPSS

ปริมานความเข้มข้นของฝุ่นตะกั่ว และการประเมินความเสี่ยง

ตัวอย่าง	ค่าความเข้มข้นของตะกั่ว	ค่ามาตรฐาน
	(mg/m³)	(mg/m³)
กลุ่มตัวอย่างที่ 1	8.491 × 10 ⁻⁵	<0.05 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 2	1.030×10^{-3}	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 3	1.349 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 4	2.658 × 10 ⁻⁵	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 5	9.37 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 6	2.286 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 7	6.203 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 8	1.005×10^{-3}	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 9	5.953 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 10	6.474 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 11	8.911 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3
กลุ่มตัวอย่างที่ 12	5.724 × 10 ⁻⁴	<0.05 mg/m3

ค่าความเข้มข้นของปริมาณฝุ่นตะกั่วในอากาศจากกลุ่ม ตัวอย่าง ทั้งหมด 12 คน ไม่เกินค่ามาตรฐานของ OSHA กำหนดไว้ 0.05 mg/m3

สรุปผลการวิจัย

ตัวอย่าง	ค่าการรับสัมผัสทางการหาย	ค่าความเสี่ยงสารที่	ระดับความเสี่ยง
	mg./ (kg.day)	ก่อให้เกิดมะเร็ง	
กลุ่มตัวอย่างที่ 1	9.058 × 10 ⁻⁷	3.804 × 10 ⁻⁸	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 2	1.504×10^{-5}	6.316 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 3	2.436 × 10 ⁻⁶	1.023×10^{-7}	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 4	3.355×10^{-7}	1.409 × 10 ⁻⁸	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 5	1.222×10^{-5}	5.132 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 6	4.400×10^{-6}	1.848×10^{-7}	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 7	4.185 × 10 ⁻⁶	1.757×10^{-7}	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 8	1.404×10^{-5}	5.896 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 9	9.245 × 10 ⁻⁶	3.882 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 10	1.055×10^{-5}	4.431 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 11	8.437 × 10 ⁻⁶	3.543×10^{-7}	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 12	1.206×10^{-5}	5.065 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

นำค่าที่ได้มาประเมินการรับสัมผัสตะกั่วใน อากาศทางการหายใจ(l) และคำนวณหาค่า Lifetime Cancer Risk พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ ศึกษาอยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

ปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นแคดเมียม และการประเมินความเสี่ยง

 ตัวอย่าง	ค่าความเข้มข้นของแคดเมียม	ค่ามาตรฐาน
	(mg/m³)	(mg/m³)
กลุ่มตัวอย่างที่ 1	2.254 × 10 ⁻⁵	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 2	3.712×10^{-5}	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 3	5.587 × 10 ⁻⁵	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 4	9.545 × 10 ⁻⁵	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 5	5.379 × 10 ⁻⁵	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 6	3.087×10^{-5}	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 7	2.670×10^{-5}	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 8	2.462×10^{-5}	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 9	7.045 × 10 ⁻⁵	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 10	6.212×10^{-5}	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 11	3.295 × 10 ⁻⁵	<0.1 mg/m ³
กลุ่มตัวอย่างที่ 12	6.629× 10 ⁻⁵	<0.1 mg/m ³

ค่าความเข้มข้นของปริมาณฝุ่นแคดเมียมในอากาศจากกลุ่ม ตัวอย่าง ทั้งหมด 12 คน ไม่เกินค่ามาตรฐานของ OSHA กำหนดไว้ 0.01 mg/m3

สรุปผลการวิจัย

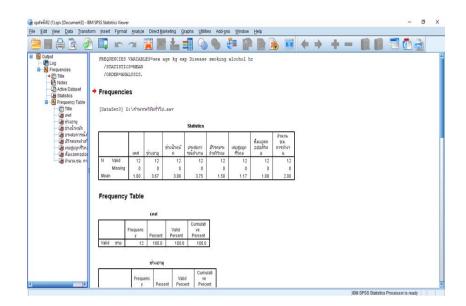
ตัวอย่าง	ค่าการรับสัมผัสทางการหาย	ค่าความเสี่ยงสารที่	ระดับความเสี่ยง
	mg./ (kg.day)	ก่อให้เกิดมะเร็ง	
กลุ่มตัวอย่างที่ 1	9.058 x 10 ⁻⁷	3.804 × 10 ⁻⁸	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 2	1.504×10^{-5}	6.316 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 3	2.436×10^{-6}	1.023×10^{-7}	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 4	3.355×10^{-7}	1.409 × 10 ⁻⁸	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 5	1.222 × 10 ⁻⁵	5.132 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 6	4.400 × 10 ⁻⁶	1.848 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 7	4.185 × 10 ⁻⁶	1.757 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 8	1.404 × 10 ⁻⁵	5.896 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 9	9.245 × 10 ⁻⁶	3.882 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 10	1.055 × 10 ⁻⁵	4.431 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 11	8.437 × 10 ⁻⁶	3.543 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างที่ 12	1.206×10^{-5}	5.065 × 10 ⁻⁷	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

นำค่าที่ได้มาประเมินการรับสัมผัสแคดเมียมใน อากาศทางการหายใจ(l) และคำนวณหาค่า Lifetime Cancer Risk พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

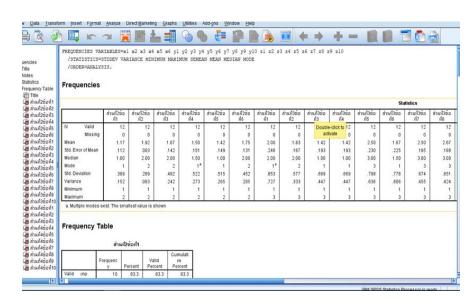

สรุปผลการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม SPSS

ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

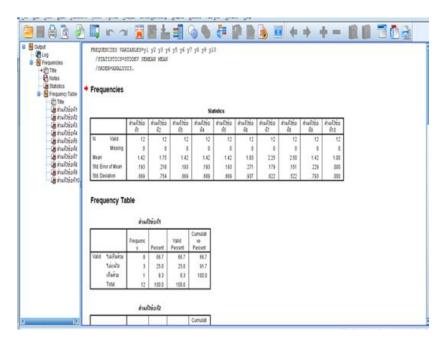

ผลกระทบต่อสุขภาพ

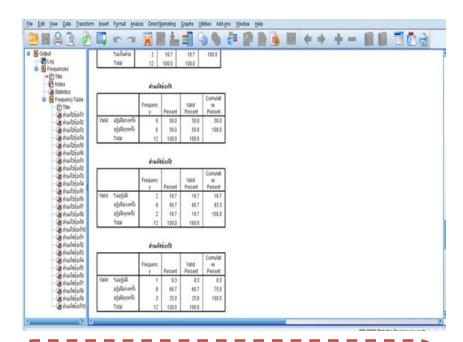

สรุปผลการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม SPSS

ทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงาน

พฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากการรับ สัมผัสตะกั่ว และแคดเมียม

อภิปรายผลการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษานี้พบว่า ผู้ที่มีระยะเวลาสัมผัสฝุ่นตะกั่วและฝุ่นแคดเมียมมากกว่า 5 ป มีโอกาสที่จะเกิดอาการ แสดงของโรคระบบทางเดินหายใจและอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ จึงมีข้อเสนอแนะให้ผู้ปฏิบัติงานดังนี้ ผู้ปฏิบัติงานที่รับ สัมผัสระยะเวลา 4 ปีขึ้นไป ควรตรวจสุขภาพประจำปี เฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพ และควรตระหนักถึงการดูแลสุขภาพ ปรับเปลี่ยนทัศนคติของพนักงาน รวมถึงให้ความรู้และคำแนะนำแก่พนักงานเกี่ยวกับอันตรายของสารโลหะหนักต่างๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1. ควรตรวจวัดสารตะกั่วและแคดเมียม ที่สะสมในร่างกายโดยการตรวจเลือดหรือปัสสาวะ เพื่อให้ได้ผลการประเมินความ เสี่ยงที่ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น
- 2. ควรมีการเก็บวิเคราะห์ตัวอย่างพื้นที่ใกล้เคียงที่คาดว่าน่าจะมีสารโลหะหนักปนเปื้อนอยู่ เช่น ดิน และแหละน้ำ

จบการนำเสนองานวิจัย ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการ และ อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

